

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 4C/415/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4212220886
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Kornélia Harcsová
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2014:4212220886.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Zámky v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSŤ s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, v zastúpení Advokátska kancelária Fridrich Paľko, s.r.o, so sídlom Bratislava, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, proti žalovanej: Slovenská republika, Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Bratislava, Župné námestie 13, o zaplatenie majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, sudkyňou Mgr. Kornéliou Harcsovou, takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a**.

Žalovanej súd náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ō v o d n e n i e :

Žalobca žalobou zo dňa 27.09.2012 domáhal od žalovanej zaplatenia sumy 350,58 Eur titulom nemajetkovej ujmy a majetkovej škody v sume 1752,89 Eur, a to z toho dôvodu, že Okresný súd Komárno ako exekučný súd nerozhodol o návrhu na udelenie poverenia pre súdneho exekútora, ale zamietol žiadosť o udelenie poverenia, pričom toto uznesenie o zamietnutí žiadosti súd vyhotovil až po uplynutí 15-dňovej lehoty od doručenia žiadosti o udelenie poverenia.

Právny zástupca žalobcu vo svojej konkretizácii žaloby uviedol, že exekučnému súdu podal súdny exekútor žiadosť o udelenie poverenia, exekučný súd mal povinnosť zaoberať sa danou žiadosťou a rozhodnúť o nej v rámci priznanej právomoci, a to v zákonom ustanovenej lehote. V exekučnom konaní vedenom podľa týchto procesných pravidiel je založená povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do 15 dní od doručenia takejto žiadosti, ak je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. Exekučný súd poverenie pre súdneho exekútora neudelil, preto si žalobca uplatňuje náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pre nesprávny úradný postup okresného súdu, ktorý bol dôsledkom jeho nesústredenej činnosti takej intenzity, ktorá mala za následok zbytočné prieskumy v konaní spojené so zásahom do výkonu majetkových práv žalobcu. Ak by došlo ku skorému rozhodnutiu exekučného súdu v zákonnej lehote, včas by mohol žalobca uskutočniť rad iných krokov smerujúcich k zabezpečeniu vymožitelnosti jeho pohľadávky a jeho príslušenstva, pretože by vedel, že žiadosť o udelenie poverenia bola zamietnutá a je preto potrebné uskutočniť náhradu exekučného titulu. Týmto postupom súdu došlo k zásahu do práv žalobcu, žalobca konštatoval, že mu bola spôsobená nemajetková ujma v sume 450,58 Eur, t. j. 20% uplatňovanej istiny s príslušenstvom (hodnoty majetkového práva postihnutého procesnou deformáciou).

Čo sa týka ďalšieho nároku žalobcu na náhradu majetkovej škody v sume 1752,89 Eur, túto žalobca odôvodnil tým, že sa jedná o náhradu istiny s príslušenstvom, ktorá viac nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu v občianskom súdnom konaní vedenom proti dlžníkovi

zo záväzkového zmluvného vzťahu založeného zmluvou o úvere. Nemôže preto tiež nastať akceptácia návrhu na nútené vymáhanie istiny a príslušenstva zo strany exekučného súdu.

V znaleckom posudku č. 1/2013 bola vyčíslená majetková škoda, ktorá vznikla žalobcovi tým, že vyhotovil návrhy na vykonanie exekúcie, ako aj náklady spojené s vyhotovením žalôb o náhradu škody a náhradu nemajetkovej ujmy.

Žalobca podal žiadosť o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody žalovanej, ale odpoveď mu nebola doručená do podania žaloby vo veci samej.

Žalovaná vo svojom písomnom vyjadrení k žalobe uviedla, že neuznáva nárok žalobcu na náhradu majetkovej ani nemajetkovej škody. Namietala zmatečnosť podania, uviedla, že žalobca prenáša svoju dôkaznú povinnosť na súd, namiesto toho, aby predložil dôkazy na svoje tvrdenia. Z podanej žaloby nie je zrejmé, akej náhrady škody sa žalobca domáha, pretože v zmysle zák. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci sa žalobca môže domáhať na súde až po uplynutí šiestich mesiacov odo dňa jeho žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. Takýto nárok žalobcu ešte prerokovaný nebol, preto má žalovaná za to, že ide o predčasne uplatnený nárok na súde.

Ďalej žalovaná namietala, že čo sa týka prieťahov v konaní, tieto je oprávnený posudzovať len Ústavný súd Slovenskej republiky, ktorý by vo svojom rozhodnutí konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Žalovaná vzniesla námietku premlčania pri každom uplatnenom nároku, pri ktorom došlo k uplynutiu 15 dňovej lehoty na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie pred 23.04.2009. Čo sa týka náhrady škody, žalobca skutočnú škodu nedokázal listinami, ktoré by preukazovali požadovaný nárok, preto je preskúmanie tohto nároku znemožnené, keď žalobca nepreukázal vznik ani výšku škody ako ani príčinnú súvislosť medzi vznikom škody a postupom, na základe ktorej táto škoda žalobcovi vznikla.

Samotný Exekučný poriadok v § 44 ods. 2/ deklaruje, že lehota 15 dní sa nevzťahuje na vydanie rozhodnutia v podobe zamietnutia žiadosti o vydanie poverenia, táto lehota sa vzťahuje len na prípady, v ktorých bolo vydané poverenie. Poukázala aj na judikatúru ústavného súdu a najvyššieho súdu, v ktorej bolo všeobecne konštatované, že vnútroštátny súd má povinnosť ex officio preskúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku, nekalú povahu rozhodcovskej doložky rozhodcovského súdu vydaného bez účasti spotrebiteľa, preskúmať, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy. Čo sa týka náhrady nemajetkovej ujmy za oneskorené rozhodnutie a k tomuto uplatňovanému nároku pre zbytočné prieťahy v konaní, takýto nárok by mohol byť priznaný len v prípade, ak by boli konštatované vo výsledkoch vybavenia sťažnosti na prieťahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prieťahy, v právoplatnom rozhodnutí vydanom v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prieťahy v súdnom konaní, právoplatnom rozhodnutí Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov alebo v právoplatnom rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Z týchto dôvodov žalovaná žiadala, aby súd žalobu ako právne neopodstatnenú zamietol.

Žalobca ospravedlnil svoju neúčast' e-mailom z 10.10.2014 o 17:44 hod s tým, že žiadal pojednávanie odročiť z dôvodu kolízie pojednávani pred Okresným súdom Martin a Dolný Kubín. Žalovaná sa na pojednávanie nedostavila, svoju neúčast' ospravedlnila elektronicky dňa 13.10.2014 s tým, že súhlasila s prejednaním a rozhodnutím veci v jej neprítomnosti, preto súd pojednával v neprítomnosti účastníkov konania v zmysle § 101 ods. 2/ O.s.p.

Súd vykonal vo veci dokazovanie oboznámením sa s písomnými dôkazmi, a to žalobou, námietkou zaujatosti, uznesením KS Nitra č. k. 9NcC/205/2012 zo dňa 19.10.2012, obsahom pripojeného spisu OS Komárno sp. zn. 7Er/54/2011, a to: žiadosť o udelenie poverenia zo dňa 14.01.2011, návrh na vykonanie exekúcie z 30.11.2010, rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 08136/10 zo 06.09.2010, výpis z OR oprávneného, zmluva o úvere, všeobecné podmienky poskytnutia úveru, zmenka, uznesenie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia zo dňa 01.03.2011, uznesenie o zastavení exekučného konania z 17.01.2012; vyjadrením žalovanej zo 21.07.2014, ospravedlnením práv. zást. žalobcu z 10.10.2014, ospravedlnením žalovanej z 13.10.2014 a zistil nasledovný skutkový a právny stav veci:

Žalobca žalobou zo dňa 27.09.2012 domáhal zaplata sumy 1752,89 Eur titulom majetkovej škody spôsobenej žalobcovi pri uskutočňovaní a správy pri vymáhaní pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej. Túto sumu žalobca bližšie nešpecifikoval, nevyčíslil z čoho mala vzniknúť majetková škoda v žalovanej výške, nakoľko v pôvodnom exekučnom konaní si uplatnil sumu 414,00 Eur s príslušenstvom. Ďalej sa žalobca domáhal nemajetkovej ujmy v sume 350,58 Eur, ktorá nemajetková ujma mala vzniknúť žalobcovi za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, za porušenie jeho práv, stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonom čase stav predpokladaný zákonom, stratu dôvery v právo a v spravodlivé riešenie veci a vyvolanie rizík ohrozujúcich konečné vymozenie pohľadávky. Výšku tejto sumy žalobca odôvodnil tým, že sa jedná o 20% uplatňovanej istiny s príslušenstvom (hodnoty majetkového práva postihnutého procesnou deformáciou).

Žalobca ako oprávnený prostredníctvom súdneho exekútora podal na Okresný súd Komárno dňa 14.01.2011 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v konaní č. k. 7Er/54/2011 proti povinnému Z. I., nar. XX.XX.XXXX, pričom návrh na vykonanie exekúcie doručil súdnemu exekútorovi dňa 30.11.2010. Zároveň zaslal exekučnému súdu rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu Spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s., ktoré rozhodnutie bolo exekučným titulom. Exekučný súd uznesením zo dňa 01.03.2011 zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 22.03.2011. Súdny exekútor si neuplatnil náhradu trov exekučného konania, súd uznesením z 17.01.2012 exekučné konanie zastavil a súdnemu exekútorovi náhradu trov exekúcie nepriznal. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 26.04.2012.

Podľa § 4 ods. 1/ písm. a) bod 1. zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1/ koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, škoda vznikla v občianskom súdnom konaní alebo v trestnom konaní a ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 6 ods. 1/ zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci v znení účinnom do 31.12.2012, ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

Podľa § 6 ods. 2/ zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci v znení účinnom do 31.12.2012, právo podľa odseku 1 možno priznať len vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 9 ods. 1/ zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení platnom v čase začatia tohto konania a podania návrhu na vydanie poverenia štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa § 9 ods. 2/ zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení v čase začatia tohto konania a podania návrhu na vydanie poverenia právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 16 ods. 1/ zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení v čase vydania poverenia a podania tohto návrhu ak

príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa § 17 ods. 1/ zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. 1a)

Podľa § 17 ods. 2/ zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 17 ods. 3/ zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

- a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b) závažnosť vznikutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Podľa § 41 ods. 1/ zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov, exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

Podľa § 41 ods. 2/ písm. c) a d) zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení platnom v čase začatia exekúcie podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade

- c) notárskych zápisníc, ktoré obsahujú právny záväzok a v ktorých je vyznačená oprávnená osoba a povinná osoba, právny dôvod, predmet a čas plnenia, ak povinná osoba v notárskej zápisnici s vykonateľnosťou súhlasila,
- d) vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených.

Podľa § 44 ods. 2/ a 3/ zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení platnom v čase začatia exekúcie, súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie. Ak je uznesenie, ktorým sa žiadosť zamietla, právoplatné, súd exekučné konanie aj bez návrhu zastaví. Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie.

Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k tomu záveru, že žaloba nie je dôvodná. Žalobca podal žalobu o náhradu majetkovej a nemajetkovej ujmy spôsobenej nesprávnym úradným postupom, žaloba bola podaná v zmysle § 42 a nasledujúce O.s.p., bol riadne špecifikovaný žalobný nárok, účastníci konania a žaloba obsahovala všetky podstatné náležitosti, ktoré O.s.p. pre podanie daného typu vyžaduje, teda súd nemohol predmetnú žalobu odmietnuť pre nedostatok jej formy. To, že žalobca nepredložil relevantné dôkazy, ktorými odôvodňoval svoje tvrdenia, nie je dôvodom na odmietnutie žaloby, ale dôvodom, pre ktorý súd žalobu môže zamietnuť z dôvodu neunesenia dôkazného bremena zo strany žalobcu. Žalobca sa v konaní domáhal uspokojenia nároku na náhradu škody, pričom však súdu nepreukázal, že takúto žiadosť o uspokojenie nároku na náhradu škody podal aj priamo žalovanej, pričom ani žalovaná vo svojom vyjadrení k žalobe nekonkretizovala, ako bola táto žiadosť žalobcu u nej vybavená, len konštatovala, že o tomto nároku ešte žalovaná nerozhodla. S prihliadnutím na tieto skutočnosti by mohol súd dospieť k záveru, že žaloba bola podaná predčasne, ešte predtým, ako by bola žalovaná uspokojila nárok žalobcu na náhradu škody v zmysle citovaného zák. č. 514/2003 Z. z., ale samotným podaním žaloby na súd a doručením žaloby žalovanej podľa názoru súdu bola táto podmienka zo strany žalobcu scelená.

Pri rozhodovaní vo veci súd sa oboznámil s obsahom príslušného exekučného spisu Okresného súdu Komárno č. k. 7Er/54/2011, z ktorého zistil, že žalobca ako oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie dňa 30.11.2010 a žiadosť o vydanie poverenia dňa 14.01.2011. Exekučný súd uznesením zo dňa 01.03.2011 zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 22.03.2011. Súdny exekútor si neuplatnil náhradu trov exekučného konania, súd uznesením z 17.01.2012 exekučné konanie zastavil a súdnemu exekútorovi náhradu trov exekúcie nepriznal. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 26.04.2012.

V prípade, ak by návrh na vykonanie exekúcie, exekučný titul, ako aj žiadosť o udelenie poverenia boli v súlade s ustanovením § 44 ods. 2/ Exekučného poriadku, súd by bol povinný v 15-dňovej lehote vydať poverenie pre súdneho exekútora, ktorým by ho poveril, aby vykonal exekúciu. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietne. V tomto prípade súd zamietol žiadosť exekútora na udelenie poverenia, ale oprávnený nepodal proti tomuto uzneseniu odvolanie, nevyužil možnosť na zrušenie ani na zmenu podľa jeho názoru nezákonného rozhodnutia súdu. Z toho dôvodu by nebolo žalobcovi možné v zmysle hore cit. zák. ust. priznať nejakú náhradu škody ani v prípade, ak by bol žalobca na takúto škodu oprávnený, nakoľko nevyužil žalobca svoju zákonnú možnosť podať odvolanie proti rozhodnutiam exekučného súdu, teda nepodal riadny opravný prostriedok voči rozhodnutiu súdu. Navyše žalobca výšku škody, ktorú si uplatňoval, nijakým spôsobom nešpecifikoval, teda z jeho podania nebolo zrejmé na základe akých skutočností si uplatňuje majetkovú škodu práve vo výške 1752,89 Eur, nakoľko v pôvodnom exekučnom konaní si uplatňoval sumu 414,00 Eur s príslušenstvom, teda žalobca neuniesol dôkazné bremeno, nepreukázal výšku ním požadovaného nároku ani príčinnú súvislosť medzi protiprávnym konaním a vznikom škody.

Žalobca si nárok na náhradu nemajetkovej ujmy uplatňoval podľa § 9 zákona č. 514/2003 Z. z., keď podľa neho príslušný súd svojim postupom porušil povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehote, resp. bez zbytočných prieťahov v konaní.

Úlohou súdu je spravodlivé rozhodnutie v celom kontexte vzájomne sa odvíjajúcich skutočností. Ukladať súdu zákonodarcom zákonnú lehotu je riešenie, ktoré nemôže dostatočne zohľadňovať okolnosti toho ktorého prípadu. Pre spravodlivé rozhodnutie vo veci by bolo správne a zákonné, aby bolo vydané rozhodnutie, prípadne i po lehote. Okolnosť, že exekučný súd vykonával dokazovanie, ktoré bolo podľa žalobcu nadbytočné a nezaoberal sa len návrhom žalobcu, nepredstavuje samo o sebe nesprávny úradný postup orgánu štátu. Rozhodovacia činnosť, ktorá je podstatou súdnictva nemožno hodnotiť ako nesprávny úradný postup, pretože nedodržanie zákonnej lehoty automaticky nezakladá nárok na náhradu škody. Žalobca v konaní nepreukázal, že by bol počas tejto doby v neistote a hrozila by mu akákoľvek škoda, otázka je, či aj k škode došlo a aká je výška tejto škody. V konaní už bolo konštatované, že majetková ujma spôsobená žalobcovi, nebola preukázaná a nemajetková ujma nezávisí automaticky len od konštatovania nedodržania zákonnej lehoty na vydanie rozhodnutia, ale aj od okolností, ktoré v tejto veci záviseli od súdneho exekútora a samotného žalobcu a na základe ktorých súd nevidel dôvod pre finančnú satisfakciu vo forme nemajetkovej ujmy. Podľa súdu sa žalobca snaží predmetným podaním eliminovať po finančnej stránke svoje nesprávne obchodnoprávne rozhodnutia vo svojej podnikateľskej aktivite. Žalobcovi pritom musela byť už pred podaním tejto žaloby známa rozhodovacia prax všeobecných súdov v danej problematike rozhodcovských doložiek. Z týchto dôvodov rozhodnutia súdov nie sú prekvapivé a i dôvod prípadného dlhšieho rozhodovania po zákonnej lehote, v prípade spravodlivého predvídateľného rozhodnutia, by mal byť akceptovateľný.

Všeobecný súd nie je oprávnený konštatovať, že vo veci išlo o prieťah v konaní, takéto oprávnenie neprináleží ani samotnému žalobcovi. Žalobca nepodal ústavnú sťažnosť na prieťah v konaní v tomto konkrétnom konaní, žiadne iné konanie, v ktorom je možné konštatovať prieťahy v konaní, sa nevedlo. Nebola preukázaná ani príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. V prvom rade mal súd za to, že žiadna škoda nevznikla a v druhom rade, ak by aj teoreticky žalobca nejakú škodu reálne dokladoval, nepreukázal jej spojitosť s nedodržaním zákonnej lehoty na vydanie poverenia, nakoľko v tomto prípade poverenie vydané nebolo, teda možno konštatovať, že rozhodnutie bolo vydané v zákonnej lehote, primeranej na preskúmanie zákonnosti exekučného titulu.

Žalobca vo svojich žalobách (bolo podané veľké množstvo žalôb, v ktorých si žalobca uplatňuje nárok podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. voči žalovanej) v podstate žiada, aby okresný súd opätovne preskúmaval rozhodnutia okresných súdov v exekučnom konaní. Takéto skúmanie neprináleží prvostupňovému súdu, teda nie je možné skúmať nedodržanie lehoty v exekučnom konaní, pretože ako už súd konštatoval, takéto skúmanie prináleží len predsedovi súdu pri podaní sťažnosti vo veci samej alebo Ústavnému súdu Slovenskej republiky pri rozhodovaní o ústavnej sťažnosti. Z týchto okolností veci ako sú hospodárne rozhodovanie exekučného súdu, reálne nepreukázanie škody a neexistencie konštatovania prieťahov v konaní, či porušenia povinnosti, vykonávanie dokazovania ako podstata súdnictva, neaktívny prístup oprávneného, teoreticky chýbajúca príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody, viedli samostatne i vo vzájomnom kontexte súd k zamietnutiu žaloby.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že žalovanému, ktorý mal vo veci úspech, nepriznal náhradu trov konania, keďže žiadne nešpecifikoval a žiadne mu nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Nitre.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku, alebo uzneseniu ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že

- a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1/,
- b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci
- c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti, alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§205a),
- f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.